

עמים שישמעו לקול תורתו, אלא תדעי כי רק אליך שלחם ד', אינו מתרצה בשום אופן בעמים אחרים, כי כל חפצו רק כך, ולכל אלה אשר יאתו בדבר ולא להיות לעם בפני עצמו, וזולת זה גם אם יקבלו עליהם כל דברי התורה לא כהם חפץ ד', כל שאינם מבטלים עצמם לכלל ישראל, אינם בכלל גרים אמיתיים ולא עליהם תשרה השכינה.

ב. קנאו אמנם היונים על מה שישראל קרובים אל ד', "כי מי גוי גדול אשר לו אלקים קרבים אליו כד' אלקינו בכל קראנו אליו" (דברים ה, ז), ודימו כי כמה שהם ילמדו לעצמם להשיג ולהתפלסף על ידי הקשים אנושים, יהיו יותר קרובים אל ד' מישראל העומדים בעיקר על אמונתם, והם זרע יעקב איש תם יושב אהלים, ושנאמר בו: "תתן אמת ליעקב" (מיכה ג, כ), "פתחו שערים ויבא גוי צדיק שומר אמונים" (ישעיה כו, ב), וחשבו להחשיך בזה את עיניהם של ישראל "וחשך זו גלות יון" (בראשית רבה ב, ד), ולפרוץ גדרות עולם, ולחמו על התיחדותם של ישראל, גזרו על שבת ומילה וחודש, שהרי במילה מתיחדים ישראל מכל האומות, ובשביל זה לא הסכימו ענר אשכול לאברהם שימול עצמו, רק ממרא הוא שייעץ לו על המילה (בראשית רבה מב, ח), והודה לו על גדולתם של ישראל, כי באמת ראויה לו ההתיחדות, "הן עם לכדד ישכון ובגוים לא יתחשב" (במדבר כג, ט), וכמו כן בשבת שישראל הם המעידים על חידוש העולם שברצונו המוחלט ברא ויצר ועשה את כל העולמים וחידש ומחדש אותם תמיד, "אתם עדי נאם ד'" (ישעיה מג, י). לעומתם היונים בפלוסופיה שלהם כופרים בחידוש ועל כן עמדו לבטל את השבת, וכמו כן את החודש שישראל מקדשים את החודש ושולטים בזה גם על הטבע, כמבואר בירושלמי כתובות (כתובות פ"א ה"ב), שחזרת הבתולים לבת שלש שנים תלוי לפי עיבור החודש של הבית דין.

ואמנם כהוד קדושתם של ישראל יצאו אז בנזר הנצחון "ואתה ברחמיך הרבים עמדת להם בעת צרתם וכו', טמאים ביד טהורים ורשעים ביד צדיקים חדים ביד עוסקי תורתך" דהנה מולים הם צדיקים דאות ברית קיימא בהם, ושומרי שבת הם עוסקי תורתך כי הכל מודים שבשבת נתנה תורה לישראל (שבת פו, ב), וטהורים הם מצד בחינת החודש שכן היה התנהגותו לאכול סעודת ראש חדש בטהרה, וכמו שנאמר אצל דוד "ויפקד מקום דוד ולא דבר שאול מאומה ביום ההוא כי אמר מקרה הוא בלתי טהור הוא כי לא טהור" (שמואל-א כ, כה-כו), וזה מה שאנו מבטאים בתפילת ההודאה שלמרות מה שגזרו היונים, לא עמדה גזירתם, והטמאים נמסרו ביד הטהורים